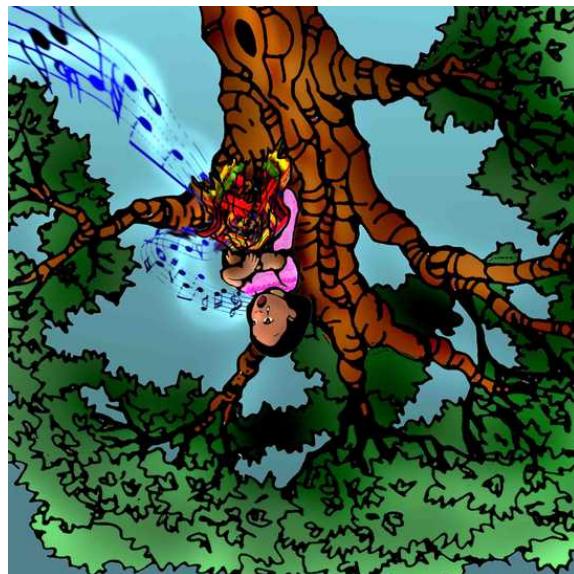

III nivå 5

- japansk / svenska
- Ryoko Sakakibara
- Benjamin Mitchell
- Rukia Nantale

Simbegwire

Simbegwire

Simbegwire / Simbegwire

berattelser.se

Sagor för barn på svenska

[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

Erfannande 3.0 Internasjonal lisens.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

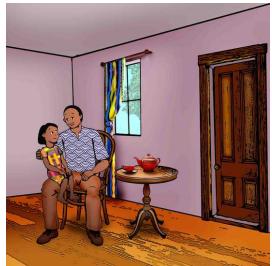
Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Younger (sv)

Översatt av: Ryoko Sakakibara (ja), Lena Normen-

Illustrerad av: Benjamin Mitchell

Skriven av: Rukia Nantale

お母さんが死んでしまって、シンベグイレは、ほんとうに本当に悲しい気持ちでした。けれども、お父さんがシンベグイレのためにできる限りのことをしてくれたので、お母さんがいなくても、少しずつですが元気になれるようになります。ふたりは、毎朝同じ椅子と一緒に座ってその日のことはなし、夜には一緒にご飯をつくりました。そして、片付けが終わったら、お父さんがシンベグイレの宿題を手伝うのでした。

...

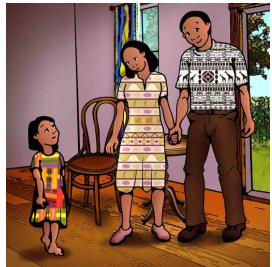
När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen.
Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt.
 "Var är du, mitt barn?", ropade han. Simbegwires sprang
 fram till sin pappa. Hon stannade nära hon såg att han höll
 en kvinnan i handen. "Jag vill att du ska träffa nägon
 speciell, mitt barn. Det här är Anita", sa han leende.

...

朝の日もこうだった。お父さんはいつも起きる前に隣の人に手を振っておしゃべりをする。「おはようございます。お父さんお元気ですか？」お父さんは微笑んで答える。「うん、元気だよ。おはよう」とお父さんはまた隣の人とおしゃべり始めた。
 「おはよう」とお母さんは窓から顔を覗かせる。お母さんはお父さんの隣の人に手を振っておしゃべり始めた。「おはよう」とお母さんはまた隣の人とおしゃべり始めた。

「はじめまして、シンベグィレ。お父さんからたくさんあなたのことを聞いてるのよ」そう言ったものの、アニータは笑いもしなければ、シンベグィレの手を取ろうともしません。お父さんはというと、とても嬉しそうにウキウキしながら、これから3人で暮らしたらどんなに素敵なお暮らしになるかを話しています。「ねえ、シンベグィレ、アニータをお母さんだと思ってくれたら嬉しいんだけどな」お父さんは言いました。

...

"Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig", sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. "Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma", sa han.

次の週、アニータはシンベグィレといとことおばさんを家に呼んで、ご飯をふるまいました。すごいごちそうです！ アニータはシンベグィレの大好きなものをぜんぶ作っていて、みんなでおなかいっぱいになるまで食べました。食べ終わると、大人たちが話しているあいだ、子どもたちは一緒に遊びました。遊びながら、シンベグィレは本当にとても嬉しくなって、勇気もわいてきました。だからこう決めたのです。 「あと少し、あとほんの少ししたら、うちに帰って、お父さんと新しいお母さんと一緒に暮らそう」。

...

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

fram och lade armarna om Anita.
pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon längsamt
"Kan du låta mig försöka igen?", Simbegwires tittrade på sin
och sa: "Jag är ledsen, illa du, jag gjorde fel", grät hon.
Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han
tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwires handen
och lättade över hennes hand. Hon kände att det var bra.

...

ス一歩踏み出す、第二歩も踏む。
少しずつ歩み出すが、なぜか人の顔を見上げるか。
一度、一歩踏み出すが、なぜか足元を見上げるか?
「足元」で書く、第二歩も踏む。 「足元」
を差し出しながら。「本当に、本当にあなたがいい。私が運
二歩一歩、少しずつ歩み出す手を握りながら歩む。 二
歩一歩、少しずつ歩み出す手を握りながら歩む。

pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.
som hennes mamma hade gjvit henne. Simbegwires
efter middagen. Hennes enda trost var en färgglad filt
att göras skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängen
henne så manga hushållssysslor att hon var för trött för
sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav
Simebegwires liv förrändrades. Hon hade inte längre tid att
...

毎日必ず歩み出す。足元から、足元へと歩み出す。
少しずつ歩み出すが、なぜか人の顔を見上げる。
一度、一歩踏み出すが、なぜか足元を見上げる。
「足元」で書く、第二歩も踏む。 「足元」
を差し出しながら。「本当に、本当にあなたがいい。私が運
二歩一歩、少しずつ歩み出す手を握りながら歩む。 二
歩一歩、少しずつ歩み出す手を握りながら歩む。

何か月かたって、お父さんはしばらく家を空けると言いました。「出張にいかなくちゃいけないけど、ふたりは一緒にがんばれるよね」シンベグイレの顔が曇ったことに、お父さんは気づきませんでした。アニータはだまっていました。アニータも嬉しくなかったのです。

...

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

シンベグイレがいとこたちと遊んでいたときでした。遠くにお父さんの姿を見つけたシンベグイレは、お父さんが怒っているんじゃないかなと怖くなつて、おばさんの家の中に急いで隠れてしましました。けれども、近くまでやってきたお父さんはこう言いました。「シンベグイレ、お母さんにぴったりな人を自分で探し出したんだね。シンベグイレのことが大好きで、しかもわかってくれる人だもんね。僕はそんなすごい娘がいてくれて幸せだし、父さんだってシンベグイレのことが大好きなんだよ」お父さんとはなして、シンベグイレは好きなだけおばさんの家にいられることになりました。

...

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: " Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

om hon hade sett Simbegwirre.
och gick ut längs än. Han förstod till sist att han
kanske var för sträng. "Simbegwires pappa lärmade huset
"jag ville att hon skulle respektera mig", sa hon. "Men jag
bekymrat. Kvinnan förlärade att Simbegwirre hade rymt.
hennes rum var tomt. "Vad hände, Amilia?" frågade han
När Simbegwires pappa kom hem uppställdes han att

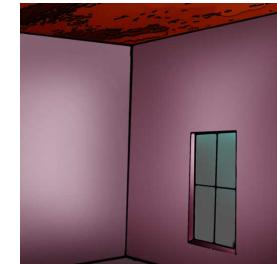
...

이거야마다. 그녀는 그녀의 어려움에 대해 말했다.
5. 그녀는 그녀의 친구에게 물었다. “당신은 그녀를 도와
줄 수 있다...” 그녀는 그녀의 친구에게 물었다. “당신은 그녀를 도와
줄 수 있다.” 그녀는 그녀의 친구에게 물었다. “당신은 그녀를 도와
줄 수 있다.” 그녀는 그녀의 친구에게 물었다. “당신은 그녀를 도와

Saker och ting blev varre för Simbegwirre. Om hon inte
gjorde farligt sitt hushållsarbete eller klagade så slogs
Anta henne. Och vid middagen åt kvinnan det mest av
måten, och lämnade bara smulor till Simbegwirre. Varje
kväll grät Simbegwirre sig till sömn medan hon kramade
sin mamma fast.

...

모든 것을 다. 그녀는 그녀의 어려움에 대해 말했다.
“당신은 그녀를 도와 줄 수 있다...” 그녀는 그녀의 친구에게 물었다. “당신은 그녀를 도와

そんなある朝、シンベグイレは寝坊してしまいました。「なんて怠け者なの！」アニータは怒って、シンベグイレを布団から引きずり出しました。大切なお母さんの毛布にアニータの爪が引っかかって、毛布は真っ二つにちぎれてしまいました。

...

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. "Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

おばさんはシンベグイレを家に連れて帰ると、あたたかいご飯を出してくれたあと、お母さんの毛布をかけた布団にシンベグイレを寝かせてくれました。その夜寝るとき、シンベグイレは泣いてしまったのですが、でもそれはつらくて泣いたのではありません。安心したから泣いてしまったのでした。おばさんならちゃんと面倒をみてくれるよ、シンベグイレにはわかったのです。

...

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon sovde. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

Simbegwiré blev mycket uppörord. Hon bestämde sig för
att rymma hemifrån. Hon tog bittarna av sin mammas filt,
plockade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon
foljde samma väg som hennes pappa hade tagit.

...

家を出る、友達に会う道を走る。お土産物を手に持つ。
友達、恩師の声を上げる。『やめなさい! 第二子だ
が!』妹の女の人がお土産屋さんへ。小さな妹、小さ
な子供たちが、一生懸命に走る。

Kvinnan tittrade upp i trädet. När hon såg flickan och
bitarna av den färgglada filtens ropade hon: "Simbegwiré,
hjälpte Simbegwiré att klättra ned från trädet. Hennes
min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att vänta och
faster kramade flickan och försökte trosta henne.

...

「第二子だが!」妹の声を上げる。『やめなさい! 第二子だ
が!』妹の女の人がお土産屋さんへ。小さな妹、小さ
な子供たちが、一生懸命に走る。

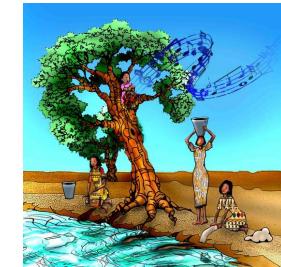

夜になって、シンベグィレは川のほとりの高い木にのぼつて、枝の間に寝床をつくりました。そして、寝るときにこんな歌をうたいました。おかあさーんおかあさーんおかあさんがおいてった私をおいて行っちゃったおとうさんは好きじゃないもう、私のことが好きじゃないおかあさんは、いつ帰る？ おかあさんがおいてった。

...

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

翌朝も、シンベグィレはまた同じ歌をうたいました。その歌は、川へ洗濯に来た女人たちの耳にも入りましたが、高い木の上から聞こえてくるので、女人たちは、これはきっと葉っぱが音を立てているのだろうと思って洗濯を続けていました。けれども、その歌をしっかり聴いた人がひとりだけいました。

...

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.